

د حضرت ناحوم نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

د حضرت ناحوم پېغام دا دے چې خُدائ پاک د دُنیا معاملې په خپل قابو کبني ساتي. د دُنیا د لوی نه لوی یو طاقت هم د خُدائ پاک منصوبه د مکمل کېدو نه نه شی ایسارولې. هغه په هر خه قادر دے. په لویو لویو بادشاهانو ترقی او زوال راغلی دے، خو په مکمل تاریخ کبني څوک هم تر اوسه پورې د دې قابل شوې نه دے چې د خُدائ پاک طاقت له شکست ورکړي. او هم دا د هغه د منونکو دپاره د تسلی باعث خبره ده، که هر څومره هم حالات خراب شی خو د هغوی یقین هم په خُدائ پاک وی. حضرت ناحوم د نینوه خلقو له خبردارې ورکړو چې زر به د اسور خلق په تاسو حمله وکړي. خو حضرت ناحوم غرورناکو او طاقتورو اسوریانو له هم خبردارې ورکړو چې هغوی به هم تباہ شی که چرې توبه یې ونه کړه او خُدائ پاک ته راونه گرځېدل. هغه وفادارو له دعوت ورکوی چې د مصیبت په وخت کبني مالک خُدائ خپل خُدائ پاک ته راوگرځي او ورسره وعده کوی چې خُدائ پاک به د هغوی حفاظت وکړي. د حفظ کولو دپاره ۷:۱ آیت ”مالک خُدائ بښه دے، د تکلیف په وخت کبني هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه د هغوی حفاظت کوی څوک چې په هغه باور کوی.“

د مالک خُدائِ غصه د نینوه خلاف

۱) د ناحوم القوشی د رویا په کتاب کښې د نینوه په حقله پېغام. ۲) مالک خُدائِ غېرتی او بدل اخستونکې خُدائِ پاک دے، مالک خُدائِ بدل اخلی او د قهر نه پک دے. او مالک خُدائِ د خپلو دشمنانو نه بدل اخلی او خپله غصه د خپلو دشمنانو خلاف جاری ساتی. ۳) مالک خُدائِ په مزه غصه کپړی، خو هغه پېر طاقتور هم دے، مالک خُدائِ به مجرم بغېر د سزا پرې نه ږدی. د هغه لاره په تېزه هوا او طوفان کښې ده، او وریځې د هغه د پښو دورې دی. ۴) هغه سمندر رتی او اوچوی، هغه ټول سیندونه اوچوی. د بسن او د کرمل شینکې اوچوی، او د لبنان گلونه مراوی کوی. ۵) د هغه د وړاندې غرونه لږزېږی، او غونډی ویلی کپړی. او زمکه د هغه په حضور کښې لږزېږی، دُنیا او هر هغه څوک چې په کښې اوسپړی. ۶) څوک د هغه قهر ته ودرېدے شی؟ څوک د هغه سخته غصه برداشت کولے شی؟ د هغه قهر لکه د اور په شان نازل شوے دے، گټان د هغه په وړاندې ټوکړې ټوکړې شول. ۷) مالک خُدائِ ښه دے، د تکلیف په وخت کښې هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه د هغوی حفاظت کوی څوک چې په هغه باور کوی. ۸) خو هغه به په یو زورور سېلاب سره د نینوه خاتمه وکړی، هغه به خپل دشمنان د لحد تیارو ته ورسوی. ۹) هغوی څوک چې د مالک خُدائِ خلاف منصوبه جوړوی هغه به یې په یو گزار سره سراسر برباد کړی. او د دوهم گزار ضرورت به ورته نه وی. ۱۰) د هغه دشمنان به د هغه سپرو غونډې چې په ازغو کښې راگېر وی او چې په خپلو شرابو نشه وی، هغوی به لکه د اوچو بوسو په شان وسوزی. ۱۱) ستا نه، اے نینوه، څوک راغلو چې د مالک خُدائِ خلاف منصوبې جوړوی، څوک چې بې کاره مشوره ورکونکی دی. ۱۲) مالک خُدائِ داسې فرمائی چې، ”اگر که اسوریان اتحادیان لری او بې شمېره دی، هغوی به ورک او تباہ شی. اگر که تاسو ما په تکلیف کړئ، اے یهوداه، خو زه به تاسو نور په تکلیف نه کړم. ۱۳) اوس به زه د اسوریانو جغ ستاسو د څپ نه

اخوا کرم او ستاسو بیړی به وشلوم.“ (۱۴) مالک خدای ستا په حقله حکم کړی دے، اے نینوه، ”ستا اولاد به نه وی چې ستا نوم پرې پاتې شی. زه به هغه جوړ شوی تصویرونه او بُتان تباہ کرم کوم چې ستاسو د معبودانو په عبادتخانو کبښې دی. زه به ستا قبر تیار کرم، خُکه چې ته بدچلنه یې.“ (۱۵) په غرونو نظر د هغه چا پښو ته واچوئ خوک چې ښه زېرے راوړی، او د امن و امان پیغام او د خلاصون اعلان کوی. اے یهوداه خپل اخترونه وکړئ، او خپلې عام منښتې کوئ. بدعمله به نور هیڅکله په تاسو قبضه نه کوی، هغوی به په مکمل توگه تباہ شی.

د نینوه تباہ کبډل

۲ (۱) اے نینوه، یو حمله کونکے ستا خلاف راروان دے. د قلعي څوکیداری کوه، د لار څوکیداری کوه، خپل ځان په حفاظت کړه، خپل ټول قوت استعمال کړه. (۲) اگر که تباہ کونکو هغوی تباہ کړی دی او د هغوی د انګورو باغونه یې وران ویکار کړی دی خو مالک خدای به د یهوداه شان او شوکت بیا قائم کړی لکه د اسرائیل د شان او شوکت په شان. (۳) د فوجیانو پالونه سره دی، جنگیالو یې سرې جامې اغوستې دی. په جنگی گاپو لگېدلې اوسپنې ځلېدې په هغه ورځ چې دوی تیار و، او د دیار نېزې یې په هوا کبښې خوځولې. (۴) جنگی گاپی د طوفان غوندې په کوڅو کبښې تېرېږی، په چوکونو کبښې مخکښې او وروستو ځی راځی. هغوی لکه د چراغونو په شان پرقیږی، هغوی لکه د برېښنا په شان په تېزه تېرېږی. (۵) بادشاه خپلو آفسرانو ته چغې وهی، هغوی په خپل رفتار کبښې په لار تیندک خوری. د ښار دېوال ته په تېزه ورخلاص دی چې ځان ته د حملې مورچې تیاری کړی. (۶) د سیند دروازې کولاو کړی شوې دی، او محل په راغورزېدو دے. (۷) د هغې ملکه برېښه بوتلے شوه. د دې غلامانې جینکی لکه د گوگوشکو په شان ژړا کوی او هغوی خپلې سینې وهی. (۸) نینوه

لکه د تالاب په شان دے او د دې اوبه روانې دی. "ایسار شیء، ایسار شیء،" هغوی چغې وهی، خو هیڅ څوک شا ته نه گوری. (۹) سپین زر لوټ کړی. سره زر لوټ کړی. د دې د ذخیرې څه حد نشته، او د دې د ټولو خزانو دولت پېر زیات دے. (۱۰) هغه لوټ کړی شوه، خالی کړی شوه، وړانه ویجاړه شوه. زړونه کمزوری شول، پښې بې دمه شوې، بدنونه په رپېدو شول، هر مخ زېر شو. (۱۱) اوس نینوه هغه د زمرو غار چرته دے، هغه ځای چرته چې هغوی خپلو بچو له خوراک ورکولو، چرته چې زمري او زمري، او د دې بچی بغېر د څه ویری نه گرځېدل؟ (۱۲) زمري د خپلو بچو دپاره کافی ښکار وکړو او د خپلې زمري دپاره د هغه ښکار په مری غلے شو، خپل غار یې د ښکار د غوښې نه پک کړو. (۱۳) زه ستاسو خلاف یم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. زه به ستاسو جنگی گایې وسوزوم، او توره به ستاسو ځوانان زمري ووژنی. زه به تاسو ته په زمکه ښکار پرې نه ږدم. ستاسو د پیغام ورکونکو آوازونه به نور نه اورېدلې کیری.

افسوس په نینوه

۳ (۱) افسوس دې وی په وژونکي ښار یې، چې د دروغو او د لوټ شوی مال نه پکه ده، کله هم د مظلومانو نه خالی شوی نه ده. (۲) د کورو تپسار ته، د پایو چغار ته، د آسونو تریار ته، او د جنگی گایو درزار ته غوږ ونیسئ. (۳) په آسونو سواره حمله کوی، پر قبډونکي توري او ځلېدونکي نېزې ښکاری. هر طرف ته بې شمېره زخمیان، د مرو پیری، بې شمېره مری دی، او خلق په لاشونو تیندکونه خوری. (۴) ځکه چې نینوه د یوې بې حیا زناکارې په شان ده، چې ناز نخري کوی، او خپل ښائست لکه د جادو استعمالوی، چا چې په کنجرتوب سره قومونه خپل غلامان کړی دی او په خپل جادو سره یې خلق راگېر کړی دی. (۵) زه ستا خلاف یم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. زه به ستا لمن ستا په مخ دراوچته کړم. زه به قومونو ته تا لغړه کړم او ملکونو ته به دې وشرموم. (۶) زه به په تا

گند دروغورزوم، زه به تا سپکه کرم او تا نه به يو تماشه جوړه کرم. (۷) هغه ټول څوک چې تا گوري هغوى به تا نه وتبستی او وائی به، د نینوه نه کنډر جوړ شوی دی، څوک به د هغې دپاره ماتم کوی؟ څوک به هم نه وی چې تا له تسلی درکړی؟ (۸) آیا ته د تییس نه بنه یې، چې د نیل په دریاب باندې آباد دی، چې گهرچاپره ترې نه اوبه دی؟ دریاب د هغې دفاع وه او اوبه د هغې دېوالونه. (۹) ایتھوپیا او مصر د دې لامحدوده زور وو، فوط او لیبیا د دې اتحادیان وو. (۱۰) خو اوس هغه ونیولې شوه او جلاوطنه کړې شوه. د هغې بچی د هرې کوڅې په سر کښې ټوکړې ټوکړې شو. د غلامی دپاره د هغې په مشرانو پچه واچولې شوه، او د هغې ټول مشران په زخیرونو وتړلې شو. (۱۱) ته به هم لکه د نشیانو نشه شې، ته به خپل ځان پټوي او د دشمن نه به پناه غواړي. (۱۲) ستا ټولې قلعه گانې لکه د اینخر د هغه ونو په شان دی چې وپرومبی مېوه یې پخه وی، کله چې دا خوځولې شی، نو اینخر یې د خوړونکي خوله کښې راوغورزیږي. (۱۳) خپلو فوجیانو ته وگوره، هغوى ټول لکه د بنځو په شان کمزوری دی. ستا د ملک دروازی، ستا دشمنانو ته خلاصې دی. اور د دې اړمونه سوزولی دی. (۱۴) د محاصرې دپاره اوبه پکې کړه، او خپلې مورچې مضبوطې کړه. خټه جوړه کړه، په پښو یې نرمه کړه، د خښتو د جوړولو دپاره یې تیاره کړه. (۱۵) خو اور به تا وسوزوی، توره به دې په مینځ دوه کړی. دشمن به دې لکه د قحطی د مولخانو په شان وخورى. تر دې که تاسو د قحطی مولخانو په شان پېر هم شی خو د تبستېدلو لار به مونه وی. (۱۶) تا د خپلو سوداگرو شمېر زیات کړی دی تر دې چې د هغوى شمېر د آسمان د ستورو نه هم زیات دی، خو لکه د مولخانو هغوى زمکه صفا کړی او بیا والوځی او لار شی. (۱۷) ستا محافظان د قحطی د مولخانو په شان دی، او ستا آفسران د قحطی د مولخانو د لښکر په شان دی چې په ژمی کښې په دېوالونو کښېښی. خو کله چې نمر رابنکاره شی نو دوى والوځی او لار شی، او چا ته نه معلومیږي چې چرته ځی. (۱۸) اې د اسوری بادشاه، ستا د قوم شپونکی اوده دی، ستا مشران د آرام دپاره پراته دی. ستا خلق په

غرونو خواره واره شوى دى او څوك نشته چې دوى رايوځائ كړى. (۱۹) ستا
زخم هيڅ يو څيز هم نه روغوى، ستا زخم وژونكې دى. هر څوك چې ستا په
حقله ستا په راغورزېدو خبر شى هغه لاسونه پرقوى، ځكه داسې څوك نشته چې
ستا د نه ختمېدونكي ظلم نه خلاص شوى وي.